

Thea Sabin

WICCA

DLA POCZĄTKUJĄCYCH

Religia czarownic

PRZEŁOŻYŁ:
Maciej Lorenc

SPIS TREŚCI

Podziękowania.....	7
1. Czym jest Wicca?.....	9
2. Podstawowe zasady wiccańskie i etyka wiccańska.....	29
3. Podstawowe narzędzia wiccańskie: energia, wizualizacja, uziemianie i wznoszenie osłony.....	49
4. Trans, medytacja i ścieżkowanie.....	73
5. Krąg: święta przestrzeń wiccan.....	95
6. Cztery żywioły i cztery strony świata	105
7. Poznawanie wiccańskich bóstw	121
8. Narzędzia, zabawki i ołtarze	139
9. Wiccańskie święta i koło roku	157
10. Składanie wszystkiego w jedną całość: korzystanie z tego, czego się nauczyłeś	177
11. A więc ciekawi cię magia	193
12. Co dalej?	213
Książki polecane.....	243

CZYM JEST WICCA?

Mój mąż i ja umówiliśmy się ostatnio w kawiarni z mężczyzną, który był zainteresowany uczestnictwem w prowadzonych przez nas zajęciach poświęconych Wicca. Podobnie jak wiele innych osób, które organizują tego rodzaju kursy, na pierwsze spotkanie z poszukującym – kimś, kto szuka swojej ścieżki duchowej – zawsze umawiamy się w miejscu publicznym, ponieważ w ten sposób jest bezpieczniej i wygodniej dla wszystkich zainteresowanych. Siedząc przy herbacie, zapytaliśmy poszukującego, dlaczego w ogóle chce praktykować Wicca. Zadajemy to pytanie każdemu, kto chce podjąć naukę pod naszym okiem. Jeżeli osoba ta odpowiada, że poszukuje religii oddającej cześć naturze, ścieżki samorozwoju, sposobu połączenia się z Bogiem lub coś w tym rodzaju, kontynuujemy rozmowę. Jeżeli natomiast nasz rozmówca chce rzucać klątwy na byłych kochanków, przyrządzać toksyczne mikstury, rozbudzać w innych pożądanie, czcić diabła lub latać

na miotle, mówimy mu, że nie ma szczęścia i uprzejmie sugerujemy, żeby poszukał dobrego terapeuty.

Poszukający, z którym akurat rozmawialiśmy, powiedział nam, że czytał o Wicca w książkach i Internecie, a także uczestniczył w publicznych rytuałach wiccańskich, ale dotarł do tak dużej ilości informacji na ten temat, że nie miał pewności, czym Wicca w ogóle jest, a czym nie. Nie miał także pojęcia, w jaki sposób oddzielić kwestie duchowe od całej reszty. Jak sam stwierdził: „Wiem, że gdzieś w tym wszystkim musi być miejsce na religię”. Postanowił więc znaleźć nauczyciela, który pomógłby mu to wszystko uporządkować.

Łatwo było mi zrozumieć, dlaczego miał mętlik w głowie. Na przestrzeni ostatnich siedmiu lat Wicca i magia wdarły się do amerykańskiej kultury popularnej. Na ekranach telewizorów już od jakiegoś czasu mogliśmy oglądać serial *Ożeniłem się z czarownicą*, takie produkcje jak *Sabrina, nastoletnia czarownica*, filmy o Harrym Potterze, *Władca pierścieni*, *Czarodziejki* czy *Buffy, postrach wampirów* co zaowocowało narodzinami nowej fali poszukujących. Trzeba jednak podkreślić, że większość z nich ma bardzo mało wspólnego z prawdziwą Wicca. Doszło nawet do tego, że ktoś ukuł termin „zaklętego pokolenia”, nazywając w ten sposób wszystkich nastolatków i dwudziestokilkulatków, którzy zainteresowali się ezoteryką za sprawą wątków magicznych pojawiających się współcześnie w mediach. Na rynku jest dostępnych więcej książek o Wicca niż kiedykolwiek wcześniej, a w Internecie działa ponad sześć tysięcy stron poświęconych zagadnieniom związanym z tematyką wiccańską. Istnieją programy radiowe o Wicca, wiccańskie organizacje patronackie i uznawane przez państwo kościoły wiccańskie. Można nawet kupić „wiccańską” Barbie, która ma lśniąca szatę, kociołek i „magiczny” proszek. No dobrze, technicznie rzecz ujmując, nie jest to wiccańska lalka, ale

jej pojawienie się na rynku z całą pewnością przyczyniło się do powstania jeszcze większego zamętu.

Biorąc pod uwagę tak gwałtowny wzrost zainteresowania ezoteryką, można by sądzić, że Wicca i magia wreszcie przedarły się do mainstreamu. Nie jest to jednak prawdą. Szaleństwo medialne na punkcie Wicca sprawiło jedynie, że ludzie otrzymali więcej nieprawdziwych, dezorientujących i sprzecznych informacji odnośnie tego, czym jest Wicca. Niewykluczone, że ze słowem „Wicca” jest obecnie zaznajomionych więcej ludzi niż kiedykolwiek wcześniej, jednak w kulturze popularnej nie funkcjonuje spójny i odpowiadający rzeczywistości wizerunek wiccan. Za sprawą filmów i bijących rekordy oglądalności seriali telewizyjnych, wiccani zmieniły się w wyobraźni masowej z zielonoskórych czarownic w spiczastym kapeluszu w seksowne, skąpo odziane kobiety z kolczykiem w pępku, które wykorzystują swoje „moce”, aby pomagać innym ludziom. Ów nowy wizerunek nie jest jednak bardziej trafny od wcześniejszego (przede wszystkim, wielu wiccan to mężczyźni), dlatego trudno traktować tę zmianę jako krok do przodu.

Nawet wiccanie mają czasami problem z określeniem, czym jest Wicca. W społeczności wiccańskiej prowadzi się dużo rozmów (no dobrze, kłótni) na temat tego, co sprawia, że ktoś może się nazwać wiccaninem. Nie mam zamiaru wdawać się w ten spór. Mam natomiast zamiar przedstawić w tej książce możliwie najszerszy obraz tego, czym jest Wicca, abys mógł samodzielnie zdecydować o tym, co uznajesz za prawdę.

Na potrzeby tej książki pozwolę sobie podać kilka definicji:

- Wiccanin to osoba, która jest wyznawcą wiccańskiej religii/ ścieżki duchowej i która przeszła wiccańską inicjację lub formalnie i rytualnie oświadczyła, że jest wiccaninem.

- Niektórzy wiccanie używają słów „wiccanie” i „wiedźmy” zamiennie. Są jednak wiedźmy, które nie uważają się za wiccanki. Wiccan można uważać za podgrupę wiedźm.
- Wiccanie i wiedźmy wchodzi w skład większej grupy: pogan. Paganie to osoby, które praktykują religie Ziemi. Większość wiccan i wiedźm uważa się za pogan, ale nie wszyscy poganie są wiccanami lub wiedźmami. Chrześcijaństwo określa czasem mianem poganina każdego, kto nie jest chrześcijaninem, muzułmaninem lub żydem, ale nie będziemy się sugerować taką definicją.
- Kiedy używam w tej książce terminu „czarostwo”, mam na myśli to, czym zajmują się wiccanie i wiedźmy, to znaczy odprawianie rytuałów religijnych i pracę z zaklęciami. Terminu „Wicca” używam w odniesieniu do samej religii.

Czym więc *jest* Wicca? Istnieje wiele odpowiedzi na to pytanie. Poniżej zamieszczam kilka najczęściej uznawanych.

WICCA JEST „STARĄ-NOWĄ” RELIGIĄ

Wicca jest nową religią, która łączy ocalałą tradycję ludową z bardziej współczesnymi elementami. W luźny sposób opiera się ona na odprawianych przez tysiąclecia – przed nadejściem Jezusa, podczas jego pobytu na Ziemi i po jego odejściu – obrzędach i rytuałach zachodnioeuropejskich pogan, które polegały na oddawaniu czci naturze, obserwacji cyklu pór roku, świętowaniu zbiorów i uprawianiu magii. Niektóre elementy tych dawnych obrzędów w dalszym ciągu są widoczne w Wicca, jednak wiele praktyk tej religii i jej struktura mają bardziej współczesny charakter. Wicca czerpie ze średniowiecznych grimuarów (ksiąg magicz-

TRANS PROWADZONY: MEDYTACJA I ŚCIEŻKOWANIE

Medytacja i ścieżkowanie są rozbudowanymi wersjami wizualizacji i pracy z transem, czyli technik, które powinieneś już mieć dobrze opanowane. Istnieje wiele rodzajów medytacji, ale dla wygody przyjmijmy, że medytacja to koncentrowanie się w stanie transu na obrazie lub pożądanym rezultacie. Ścieżkowanie natomiast to odbywanie podróży mentalnej, w stanie transu.

MEDYTACJA

Medytacja jest czymś w rodzaju przedłużonej wizualizacji wykonywanej w szczególnych okolicznościach. Jest ona przydatna w magii i samorozwoju, ponieważ, jak już wcześniej wyjaśniłam, kiedy koncentrujemy się na jakimś obrazie w stanie transu, znacznie łatwiej jest go sobie wdrukować w umysł. Wiccanie medytują z wielu powodów. Poniżej podaję kilka z nich.

ĆWICZENIE UMYŚLU. Jako że medytacja wymaga utrzymania obrazu w umyśle przez dłuższy czas, może ona wzmocnić naszą zdolność koncentracji i wyostrzyć świadomość.

PRAKTYKI MAGICZNE LUB UZDRAWIANIE. Zarówno uprawianie magii, jak i uzdrawianie, opierają się na zdolnościach koncentracji i wizualizacji, które są z kolei rozwijane przez praktykę medytacji i wchodzenie w trans. Podczas rytuałów magicznych wiccanie często medytują na wizualizację jakiegoś celu – na przykład zdobycia nowej pracy – aby łatwiej ów cel zrealizować. Oprócz leczenia skręconej kostki zgodnie z zaleceniami lekarza, wiccanie mogą medytować na mentalny obraz schodzącej opu-

chlizny. Wielu wiccan zapala świeczkę i medytuje przy niej, kiedy chce pomóc ukochanej osobie powrócić do zdrowia.

„PLANOWANIE” SNU. Możesz użyć medytacji, aby tuż przed położeniem się do łóżka zadać swojej podświadomości pytanie. Kiedy zaśniesz, podświadomość udzieli ci na nie odpowiedzi.

POZYSKIWANIE INFORMACJI. Przypomina to trochę „planowanie” snu, ale w tym przypadku odpowiedź zdobywamy w inny sposób, na przykład podczas przeblysku inspiracji lub za pomocą metod parapsychicznych.

PRZYKŁAD WYKORZYSTANIA MEDITACJI DO REALIZACJI CELU

Poniższy przykład obrazuje, w jaki sposób wiccanin może osiągnąć jakiś cel za pomocą medytacji. Jest to ogólny schemat, który możesz zmieniać w zależności od sytuacji.

Załóżmy, że chcesz użyć medytacji, by osiągnąć lepsze wyniki z egzaminu na studia lub jakiegokolwiek innego testu, który jest dla ciebie ważny. Postępuj zgodnie z poniższymi zaleceniami:

1. Przede wszystkim, poucz się do egzaminu! Medytacja jest potężnym narzędziem, ale osiągnięcie jakiegokolwiek celu wymaga także zaangażowania na planie ziemskim.
2. Znajdź bezpieczne, ciche miejsce, w którym będziesz mógł medytować. Wyłącz telefon. Umieść na drzwiach tabliczkę z napisem „Nie przeszkadzać”. Rozluźnij się.
3. Stwórz w swoim umyśle obraz tego, że dostaniesz dobrą ocenę z egzaminu. Możesz sobie wyobrazić osobę, która podaje ci dłoń, żeby pogratulować wyników, lub po prostu

- kartkę z wynikami. Najlepszy będzie obraz, który najmocniej do ciebie przemawia.
4. Zastosuj jedną z technik uziemiania opisanych w rozdziale trzecim. Wizualizacja korzenia znakomicie uziemia przed medytacją.
  5. Zastosuj jedną z technik wywoływania transu, które opisałam wcześniej w tym rozdziale, aby wejść w delikatnie zmieniony stan świadomości. W tym przypadku szczególnie skuteczne może być wpatrywanie się w płomień świecy lub miskę wody.
  6. Kiedy znajdziesz się w stanie transu, wyobrażaj sobie wybrany przez siebie obraz. Jeżeli na przykład wpatrujesz się w płomień świecy, „zobacz” w nim ten obraz, wyobraź sobie, że płomień staje się twoim obrazem lub powoli zamykaj oczy i wizualizuj sobie ów obraz w umyśle. Skup się na nim. Niech stanie się wyraźniejszy. Spraw, że stanie się dla ciebie rzeczywisty.
  7. Po jakimś czasie pozwól obrazowi się rozpuścić i wykonaj uziemienie.
  8. Powtarzaj wyżej opisane ćwiczenie codziennie przez kilka dni, by wzmocnić obraz w swoim umyśle.
  9. Możesz zmienić powyższą procedurę, by pracować z dowolnie wybranym przez siebie celem.

ŚCIEŻKOWANIE

Kiedy już nauczysz się koncentrować na pojedynczym obrazie, możesz pójść nieco dalej i zająć się praktyką ścieżkowania. Podobnie jak miało to miejsce w przypadku medytacji, ścieżkowanie należy zacząć od uziemienia, rozluźnienia i wejścia w stan transu. Kiedy jednak osiągniesz stan transu, zamiast koncentro-

wać się na jednym obrazie, pozwól umysłowi wyruszyć w podróż po wybranej wcześniej ścieżce lub do wybranego uprzednio miejsca. W rozdziale pierwszym wspominałam o badaniach Mircei Eliadego nad szamanizmem i o tym, że szamani wchodzą w odmienny stan świadomości, by podróżować po kosmicznym drzewie do innych światów i zdobywać tam różnego rodzaju informacje. Na tym właśnie polega ścieżkowanie. Poniżej opisuję kilka sposobów wykorzystania tej techniki przez wiccan:

ROZMAWIANIE Z BOGAMI. Bogów można spotkać na ziemi, ale znacznie łatwiej jest nawiązać z nimi kontakt na ich terenie – w zaświatach, w wymiarze duchowym. Podczas medytacji można odbywać podróże do światów, w których zamieszkują bogowie i zdobywać od nich różnego rodzaju informacje. Podczas ścieżkowania mogą nam oni pokazać i nauczyć nas rzeczy, których trudno jest doświadczyć na planie ziemskim.

BUDOWA ŚWIĄTYNI ASTRALNEJ. „Świątynia astralna” to, przynajmniej w moim rozumieniu, miejsce, które tworzy się we własnym umyśle, przede wszystkim po to, by przeprowadzać w nim operacje magiczne i komunikować się z bogami. Praca ze świątynią astralną za pomocą ścieżkowania polega zazwyczaj na odbywaniu do niej wielokrotnych podróży w swoim umyśle. Przy każdej kolejnej wizycie staje się ona wyraźniejsza i bardziej namacalna, a na pewnym etapie można się do niej udawać w dowolnym momencie.

POZYSKIWANIE INFORMACJI. Możesz używać ścieżkowania do nawiązywania kontaktu z pomocnymi istotami i zadawania im różnego rodzaju pytań. Możesz na przykład zaplanować podróż, podczas której spotkasz swoją wewnętrzną jaźń (perso-

nifikację swojej podświadomości) i poprosisz ją, żeby wskazała źródło bólu, który odczuwasz w swoim ciele. Możesz też komunikować się z duchami zwierząt lub ludzi zamieszkującymi święte miejsca i poprosić, żeby opowiedziały ci o okolicznych terenach. Na podobnej zasadzie możesz także używać ścieżkowania do nawiązywania kontaktu, rozmawiania i pozyskiwania informacji od zmarłych.

Kiedy praktykuje się ścieżkowanie, należy pamiętać o tym, żeby wybrać konkretne miejsce startowe, z którego wyrusza się w podróż, a także o tym, żeby powrócić do ciała w taki sam sposób, w jaki się je opuściło. Niektórzy ludzie wyobrażają sobie na przykład, że na początku swojej podróży przechodzą przez drzwi lub wrota, a kiedy zakończą praktykę, powracają przez nie do „prawdziwego”, ziemskiego świata. Inni rozpoczynają swoją podróż od wejścia do tunelu, a kończą ją wychodząc jego drugim końcem.

Powtarzanie tych samych kroków jest o tyle ważne, że sygnalizuje twojemu umysłowi, że masz zamiar w pełni powrócić do świata ziemskiego. Będziesz mieć dzięki temu pewność, że nie pozostaniesz jedną nogą w zaświatach. Podczas ścieżkowania nasza duchowa jaźń udaje się w podróż, a fizyczna pozostaje na swoim miejscu. Dlatego też lepiej mieć pewność, że po zakończeniu praktyki duchowa jaźń ponownie połączy się z fizyczną. Jeżeli tak się nie stanie, możesz się czuć dezorientowany, niespokojny, zagubiony lub „niekompletny”, że pozwolę sobie użyć tego słowa. Eliade pisze, że szamani są uważani za osoby szalone, ponieważ przebywają jednocześnie w dwóch światach, ale do żadnego z nich nigdy nie przechodzą w pełni. Nie jest to jednak powód do paniki – jeżeli w trakcie ścieżkowania zgubisz drogę, nie zamienisz się w szalonego szamana. Jeżeli nie uda ci się w pełni powrócić z odbywanej przez siebie podróży, możesz ponownie przejść

przez swoją bramę (lub cokolwiek, czego używasz podczas wizualizacji) i wyobrazić sobie, że integrujesz część siebie, która została w świecie duchowym, a następnie jasno i zdecydowanie powrócić tą samą drogą, którą przyszedłeś. Kiedy już uda ci się powrócić w pełni, uziem się.

Jeżeli naprawdę boisz się tego, że nie będziesz w stanie wrócić, wypróbuj „sztuczkę Tezeusza”, o której wspominałam wcześniej w tym rozdziale. Na samym początku ścieżkowania wyobraź sobie złotą nić (lub sznur). Jeden jej koniec przywiąż do swojej bramy, a drugi do swojego nadgarstka. Kiedy podczas praktyki poczujesz się zagubiony lub dezorientowany, nić pomoże ci wrócić do domu. (Nić jest według mnie bardziej godna zaufania niż metoda, z której korzystali bohaterowie bajki *Jaś i Małgosia*, czyli pozostawianie za sobą okruszków chleba). Możesz też poprosić kogoś, żeby siedział obok ciebie, gdy będziesz ścieżkować. Kiedy się zgubisz, osoba ta może ci powiedzieć, w jaki sposób wrócić do miejsca, z którego wyruszyłeś.

Warto także podkreślić, że najlepiej jest przechodzić przez to samo miejsce na początku i końcu ścieżkowania, ponieważ w ten sposób będziesz mieć pewność, że twój umysł bez problemów to miejsce odnajdzie. Jest to szczególnie pomocne, jeżeli nie korzystasz ze złotej nici. W ten sposób znacznie łatwiej będzie ci rozpocząć ścieżkowanie, ale także znaleźć drogę powrotną po jego zakończeniu. Na dodatek, będziesz wtedy potrzebować mniej czasu i energii na „wprowadzenie” (początkowy etap podróży) i na samą podróż.

PRZYGOTOWANIE DO ŚCIEŻKOWANIA

Aby przygotować się do ścieżkowania, musisz przede wszystkim ustalić pewne szczegóły dotyczące swojej podróży, takie jak powód jej odbywania; miejsce docelowe lub ścieżkę, którą bę-